

Sygn. akt I C 2454/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Paszczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 grudnia 2016r.

sprawy

z powództwa (...) **Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. (...)**

przeciwko pozwanej **M. S. (PESEL (...))**

o zapłatę

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt I C 2454/16

UZASADNIENIE

W dniu 22 czerwca 2016r. powód (...) **Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W.** skierował do elektronicznego postępowania upominawczego żądanie zasądzenia od pozwanej M. S. kwoty 6.545,95zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi 23 czerwca 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależyte wykonanej umowy pożyczki łączącej pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda.

W postępowaniu tym w sprawie o sygn. akt Nc-e 1031991/16 stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 29 września 2015r. pozwana M. S. zawarła z poprzednikiem prawnym powoda (...) **Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w (...)** Sp. z o.o. Sp. J. z/s w W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...).

W ramach przedmiotowego kontraktu poprzednik prawny powoda przyznał pozwanej kwotę pieniężną w wysokości 6.060,00zł.

Umowa miała charakter terminowy, pozwana zobowiązała się do zwrotu pożyczonej kwoty pieniężnej w okresie od dnia 2 listopada 2015r. w 18 ratach po 358,08zł każda.

Pozwana nie wykonała w całości postanowień umowy i posiadała wobec poprzednika prawnego powoda zaległości.

W dniu 11 września 2015r. została zawarta umowa przelewu wierzytelności pomiędzy (...) Sp. z o.o. Sp. J. z/s w W. a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W., która dotyczyła m.in. umowy pożyczki gotówkowej z dnia 29 września 2015r. nr (...).

W dniu 8 stycznia 2016r. powód wypowiedział pozwanej umowę pożyczki nr (...).

(umowa k. 13-15, umowa przelewu k. 16-18, formularz i tabela 23-24, 25, wypowiedzenie k. 26, potwierdzenie przekazania zobowiązania do obsługi windykacyjnej k. 27-28, ostateczny wykaz wierzytelności k. 29, oświadczenie o dokonaniu cesji praw k. 33)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Poprzednika prawnego powoda oraz pozwaną wiązała ważna i skuteczna umowa pożyczki w rozumieniu art. 720 i n. kc.

W tym miejscu należy wskazać, mając na względzie datę zawarcia umowy pożyczki przez pozwaną i poprzednika prawnego powoda oraz datę cesji wierzytelności pomiędzy powodem a jego poprzednikiem prawnym, iż powód nie wykazał, pomimo dołączenia odpisu umowy cesji, iż poprzedni wierzyciel pozwanej przeniósł na niego przysługującą mu wierzytelność.

Ustawodawca w art. 511 kc mówi o „stwierdzeniu” przelewu wierzytelności pismem, tj. odnosi się do istnienia pisma stwierdzającego, że umowa przelewu została przez strony zawarta (por. wyrok s.apel w K. z dnia 8 marca 2005r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1516/04, opubl. OSA 2005/12/44). Ponadto umowa przelewu, regulowana treścią art. 509 i n. kc, jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia (por. wyrok s.apel. w Szczecinie z dnia 25 marca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 885/13, opubl. LEX nr 1461185).

Biorąc powyższe pod uwagę trzeba zauważyć, iż dokumentarny materiał dowodowy wskazuje, iż w dniu 11 września 2015r. (data zawarcia umowy cesji) poprzednik prawny powoda rozporządził wierzytelnością, która nie istniała w czasie przelewu, gdyż powstała dopiero w dniu 29 września 2015r. (data zawarcia umowy pożyczki nr (...)). Ponadto z umowy cesji i jej załącznika nie wynika okoliczność, iż przelew miał obejmować również zobowiązania przyszłe, których podmiotem miała być pozwana, tym bardziej, iż ostateczny wykaz wierzytelności objętych umową cesji został sporządzony w dniu 18 września 2015r. i obejmuje dochodzoną pozewem wierzytelność, która w tej dacie nie istniała i brak było jakichkolwiek podstaw do przyjęcie, że powstanie (por. uchwała SN z dnia 19 września 1997r. III CZP 55/97, opubl. L., wyrok SN z dnia 3 listopada 1998r. I CKN 653/98, opubl. L., wyrok SN z dnia 20 lutego 2008r. II CKS 445/07, opubl. L.).

Zatem w warunkach przedmiotowej sprawy doszło do rozporządzenia wierzytelnością, która jeszcze nie powstała, a dołączone przez powoda dowody nie dają podstaw do uznania, że istniał stosunek prawny, z którego mogła ona wynikać, tym bardziej nie są to takie dowody, z których wynikałoby, że pozwana była już uprzednio kontrahentem poprzednika prawnego powoda.

Obowiązkiem powoda było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby

aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w B. z dnia 28sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Należy bowiem zwrócić uwagę, że sądy cywilne orzekają w granicach określonego przez stronę powodową żądania (art. 187 § 1 pkt 1 kpc), a elementem uzupełniającym owo żądanie są okoliczności faktyczne je uzasadniające (art. 187 § 1 pkt 2 kpc).

W przedstawionych warunkach zaistniała okoliczność, o której mowa art. 339 § 2 kpc albowiem zaniechanie polegające na braku dołączenia dowodów na poparcie przytaczanych okoliczności daje asumpt do uznania, iż przytoczone okoliczności budzą uzasadnione wątpliwości, w szczególności w zakresie legitymacji czynnej powoda i biernej pozwanej oraz istnienia zobowiązania, jego wysokości i wymagalności w zakresie kapitału i należności ubocznych oraz podstawy faktycznej i prawnej żądania (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc, 353 kc i art. 354 § 1 kc).

Pozew jest pismem procesowym, które zawiera powództwo, tj. skierowany do sądu wniosek o udzielenie sądowej ochrony prawnej dokładnie określonego żądaniu, uzasadnionemu i skonkretyzowanemu przytoczonymi okolicznościami faktycznymi. Żądanie pozwu jest tzw. roszczeniem formalnym (procesowym), którego treścią jest twierdzenie powoda o przysługującym mu i podlegającym ochronie prawnomaterialnym interesie.

Legitymacja procesowa wskazuje kwalifikację materialną podmiotów prowadzących spór, w tym znaczeniu, że powód jest uprawniony do występowania z żądaniem udzielenia mu ochrony prawnej w stosunku do pozwanego, a ten zobowiązany do określonego zachowania się.

W niniejszym postępowaniu powód nie wykazał, że spełnia materialnoprawną przesłankę procesu, która decyduje o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości jego twierdzeń, że wymieniony w powództwie stosunek prawny istnieje i co jest jego przedmiotem.

W przedmiotowym postępowaniu nie istnieje możliwości określenia, że w procesie występują w charakterze stron te podmioty, które są jednocześnie podmiotami stosunku prawnego będącego przedmiotem procesu.

Przed oceną merytoryczną sprawy Sąd zawsze z urzędu ustala czy strony występujące w procesie posiadają legitymację, jej brak zawsze skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby, a dokładniej bez możliwości merytorycznej oceny roszczenia.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.